

CIUTADANS

L. SIERRA / S. OLLER
Cerdanyola del Vallès / Girona

La Iman no recorda l'última vegada que va endollar el calefactor que li va deixar la seva germana per escalfar-se al fred pis del barri de Santa Eugènia de Girona en el qual viu de lloguer des del juliol passat amb la seva petita de dos anys i mig.

La Gladys té encès el radiador a l'habitació, on descansa el seu home, impossible per l'alzheimer. El radiador l'hi ha facilitat la Creu Roja, que també li ha pagat les factures de gas, aigua i electricitat del seu pis llogat fa més de deu anys al barri de Serraperera, a Cerdanyola del Vallès.

Les de la Iman i la Gladys són dues dels milers de famílies d'un col·lectiu creixent, els *pobres energètics*. Unes 193.000 famílies a Catalunya segons l'últim informe del Síndic de Greuges, una xifra merament indicativa.

La Iman tampoc no recorda l'última vegada que va utilitzar el forn a la seva minúscula cuina-saletta d'estar. "No m'ho puc permetre. Si ho fes, la factura de la llum es dispararia encara més. Quan tenim fred, ens tapem amb mantes", afirma aquesta jove mare de 24 anys, separada des de fa un. El pis estava equipat inicialment amb gas ciutat, però la Iman, com moltes altres víctimes de pobresa energètica, s'ha passat a la bombona de butà, molt més econòmica.

"He retallat tot el que puc i en-

"La mesura que ha pres el Govern està bé, però hauria d'haver arribat abans", opina la Iman

cara així no arribo a final de mes. M'ho penso molt abans d'encendre qualsevol electrodomèstic o fins i tot la llum", afirma aquesta jove, que celebra que el Govern prohibeixi que es talli la llum i el gas a famílies amb pocs recursos durant els mesos d'hivern, encara que creu que aquesta mesura "hauria d'haver arribat abans". L'entrevista per a aquest reportatge es fa gairebé en penombra.

La Iman no va poder pagar la quota de l'últim rebut de la llum. El va pagar Càritas Diocesana de Girona. "Van ser 103 euros per gairebé només tenir encesa la nevera i el televisor!", exclama aquesta dona que va arribar a Girona procedent de Tetuan fa vuit anys amb la seva mare i els seus dos germans per reagrupar-se amb el seu pare, pintor de professió.

Ara tem pel seu futur i especialment pel de la seva filla. Aquest mes serà l'últim que cobrarà la prestació de l'atur, fixada en 328 euros al mes. Uns diners amb què paga el lloguer de 300 euros. Aconsegueix el menjar en un centre per a persones sense recursos de Pedret. "Tinc por que em prenguin el pis", manifesta. Des que va arribar a Girona, va treballar dos anys en una fleca sense contracte, i un estiu va estar en una sabateria. La seva última feina la va aconseguir gràcies a Càritas, netejant oficines. El seu somni passa per treballar algun dia en un geriàtric atenent gent gran.

Càritas i la Creu Roja salven situacions extremes de pobresa energètica en què ara es fixa el Govern

Una vida que passa en la penombra

Iman. Aquesta jove mare viu amb la seva filla de dos anys i mig en un pis de Girona pel qual paga

300 euros de lloguer. Només cobra 328 euros d'atur i aquest ha estat l'últim mes que ha rebut

la prestació. Càritas li ha pagat l'última quota de la llum perquè no podia assumir-la.

INMA SÁINZ DE BARANDA

Gladys. Aquesta dona de 71 anys cuida el seu marit, afectat per alzheimer i que no pot treballar. Els arriba

una pensió de poc més de 500 euros. La Creu Roja s'ha fet càrrec dels rebuts de l'electricitat, el gas i l'ai-

gua, i els ha proporcionat un radiador amb què escalfen el dormitori aquests mesos de fred.

La de Gladys Catalina Pérez, de 71 anys, és una història diferent. Va arribar a Cerdanyola fa onze anys, des de Montevideo, per reunir-se amb els seus fills. El seu marit Isabelino ja s'havia jubilat. Encara rep la seva pensió mensual de 526 euros al mes des de l'Uruguai, la major part de la qual serveix per pagar el lloguer. Ella es va posar a netejar en pisos fins que fa dos anys l'alzheimer va postrar l'Isabelino. Viuen amb un dels seus tres fills (a l'atur des de fa un any), la nora i un nét de 12 anys. A la taula hi ha les últimes factures de gas, aigua i electricitat, que sumen 153 euros i que ha pagat la Creu Roja.

"Està bé", jutja quan s'assabenta que, almenys a l'hivern, no li podran tallar el subministrament. "Afortunadament hem anat aguantant i ara per ara no hem rebut cap avís per tallar-nos la llum ni l'aigua, ni el gas". Però no veu una sortida propera, tret de continuar recorrent a la Creu Roja. No són només les factures. També hi ha un lot periòdic d'aliments, el radiador, i unes mantes vermelles, per tapar-se les cames al menjador.

"No puc fer plans; en aquesta època ningú no pot fer plans", es lamenta la Gladys

"No puc fer plans. En aquesta època ningú no pot fer plans. Qui havia de dir que a aquest país tan gran li passaria això?", diu sense enyorança de l'Uruguai, perquè "aquí estic amb els meus". Recorda que "d'altres estan pitjor", avis sols que "han treballat tota la vida i ara han hagut de deixar casaseva". La Miriam, la voluntària de la Creu Roja, ho confirma: "Molta gent gran ha hagut d'anar-se'n a una habitació rellogada. A Cerdanyola, a Ripollet i molt més a Montcada i Reixac". ●

MANÉ ESPINOSA